

اصل خدمت است نه ریاست

علاقه مند بودن به میز ریاست و عشق ورزیدن به آن به بزرگ ترین مشکل مدیریت در کشور تبدیل شده است. برخی ها ماهها و سال ها سرمایه گذاری کرده ، برنلامه ریزی نموده و دوندگی می کنند تا بتوانند عنوان ریاست را تصاحب کرده و برای مدت محدودی هم که شده باشد حکمرانی نموده و فرمان صادر نمایند.

این امر در ورزش هم به طور کامل قابل رویت است. در ورزش تعدادی آن قدر کشته ریاست هستند که حاضر می شوند به یک سری اعمال و رفتاری که نمی تواند از نظر اصول و منطق قابل قبول باشد ، دست بزنند. حب ریاست در ورزش وقتی غلیان پیدا می کند اتفاق افتاده است آنهایی که دم از مردی و مردانگی و کسوت و جوانمردی می زنند همه را زیر پا می گذارند و چنان غرور ریاست آنها را در دام خود اسیر می کند که جز خود و اطرافیان نشان دیگران را نشناخته و به آنها اهمیتی قایل نمی شوند.

دست زدن به این قبیل رفتارها در حالی اتفاق می افتد که این اقایان، مدعی خدمت هستند و خود را عاشق تر و مستحق تر و کارآتر از دیگران به حساب می آورند. آنهایی که خود را تشنه خدمت قلمداد کرده و در راستای تبلیغ آن ماهها تلاش کرده اند اگر از تصاحب میز ریاست باز بمانند به ادعاهای خود پشت کرده و به نوعی به مخالف مجموعه تبدیل می شوند.

آنهایی که در استان ما در صورت نرسیدن به خواسته خود مبنی بر ریاست در بخشی از آن به مخالفی تبدیل می شوند آیا نمی توان سؤال کرد که مگر خدمت و انجام مسؤولیت فقط در پست ریاست خلاصه شده است؟ الگو و امام بزرگ ما مردی است چون علی(ع) که از همه لحظات زندگی جز خدمت به خلق و کسب رضایت حق به هیچ کاری دل نسپرد و اندیشه ای دیگر نداشت. تاریخ می گوید وقتی بر اثر اتفاقات و حوادثی که بعد از رحلت پیامبر اکرم(ص) رقم خورد و شمشیر و قلم را از دست مولا گرفتند او در هر روز بیل و کلنگ به دست راهی ینبع می شد و آنجا آنقدر بیل و کلنگ بر زمین می زد تا از اعماق آن سرزمین خشک و تفتیده آب گوارا، قل قل زند و کام تشنه لبان را سیراب سازد. خدمت ، خدمت است. مهم نیست کجا و در کدام پست و با کدام عنوان، خدمتگزار محبوب مردم است و مرد حمایت و رضایت حضرت حق....

آنهایی که در ورزش اردبیل خدمت بی منت کرده اند نامشان در دل ورزشی ها و تاریخ ورزش این دیار می درخشد. در رشته های مختلف ورزشی آنهایی که ریاست بر هیاتی را در خدمت صادقانه خلاصه کرده

اند و جز آن به چیز دیگری فکر نکرده اند همیشه محبوب بوده اند و هستند.

چه کسی است که در فوتبال اردبیل به حبیب نجفلو عشق نورزد. آیا مگر می توان خدمات او را فراموش کرد و تلاش های وی و همکارانش در هیات فوتبال را نادیده گرفت؟ او مرد عمل بود ، کمتر حرف می زدو در میدان عمل همیشه آماده خدمت بود، هیچ حاسیه ای را ترجیح بر فوتبال و خدمت به آن نمی داد.

در کشتی اردبیل مگر می توان محمود نعمتی را فراموش کرد. تیمسار کشتی اردبیل با دل و جرئتی مثال زدنی ، مسؤولی ریسک پذیر بود و بر اساس این ویژگی ها دوران ریاست وی بر کشتی اردبیل ، این شهر را به قطبی در میزبانی مسابقات مهم از جمله قهرمانی کشور بزرگسالان تبدیل شده بود.

در سایر رشته ها و هیات ها نیز می توان مثال های متعددی را در تاریخ ورزش این دیار زد. خدمت به ورزش را تنها در تصاحب میز ریاست و نشستن بر روی صندلی اقتدار و حکم راندن خلاصه ننماییم. آینده جوانان این دیار به تلاش ها و کوشش های امروزی ها وابسته است. برای این که زندگی خوبی همراه با سلامتی و تندرستی برای آنها ترسیم گردد وظیفه همه است که آنچه در چنته دارند و می توانند از ارائه به جوانان مضایقه نمایند.

آنهایی که خدمت به ورزش و رشته های مختلف ورزشی را در گرو رسیدن به ریاست می دانند و به جز آن در صحنه بودن را روا نمی دانند، خائینی هستند که در لباس دوست در فکر ضریه زدن به ورزش و آینده آینده سازان این دیار هستند.

ورزش ما برای فتح قله های افتخار و سرافرازی به افرادی نیازمند است که اسیر پست و مقام نبوده دارای صلابت و قدرتی باشند که با کمک آنها از هرچه دام ریا، خودپرستی و خودخواهی است خود را رها نمایند و در بست در اختیار جامعه ورزشی قرار بگیرند.

صدها فرشته بوسه بر آن دست می زنند

کز کار خلق یک گره بسته واکنند